

VALL PALOU. PINTURA I CERÀMICA

Alejandro J. Ratia, Comissari de l'exposició

Per a definir el treball de Vall Palou, res millor que atendre a les paraules d'un crític tan prestigiós com Daniel Giralt-Miracle quan ens parla de la vocació abstracta d'aquesta pintora:

“Si la figuració constreny i tanca –ens diu-, l'abstracció expandeix i obre els nivells de comprensió. I es que a Vall Palou, més que el finit, li interessa l'infinit, allò que va més enllà dels límits, ja siguin físics o mentals”.

Afegint que “hi ha dos factors que constaten aquesta voluntat amplificadora, un és la mesura de les obres: grans superfícies que, per sobrepassar els formats convencionals, l'obliguen a manipular-les horitzontalment. L'altre factor és la forma de treballar la tela, ja que prescindeix dels seus límits i en una concepció “all-over-field” defineix els camps pictòrics d'acord amb els seus propis estats físics i psíquics, sense seguir cap estilisme o codi formal determinat. De forma que en aquestes obres descobrim una voluntat decidida de fugir dels convencionalismes per a donar sortida a una llibertat expressiva d'ampli registre, que tant pot manifestar el plaer com l'angoixa”.

Tot això es veurà desplegat per les parets de la Torre Blanca d'Albarracín. El concepte de “paisatge interior”, que ha protagonitzat moltes de les exposicions aquí celebrades, cobra tot el seu sentit. La llibertat de la pintura queda tan sols limitada per la submissió de l'artista als estats de l'ànima i als dictats de la sensibilitat.

En el museu d'Albarracín, se'ns descobreix, a més, l'extraordinari treball de Vall Palou com a ceramista. Allà les seves peces de rakú negre, intenses i vívides, es relacionen amb altres de les seves pintures, trobant el visitant un suggestiu joc de rimes i contradiccions. Les formes són simples i complexes a la vegada, tenen el no es sap què dels éssers vius, aquest valor afegit del alè i de la carn. Algunes vegades creurem trobar-nos amb ens vegetals florescències carnes, que busquen alliberar-se de les seves limitacions i gaudir d'una vida plena. Tot és mòbil, res està tancat. I com algunes d'aquestes obres, tot porta escrit en la pell algun secret.

Vall Palou viu i treballa a Lleida. Ha exposat a la seva ciutat i a diverses ciutats espanyoles, franceses i alemanyes.

LA FORÇA DE TERESA VALL PALOU

Ricardo García Prats

Les abstraccions de la lleidatana Teresa Vallpalou tenen força i coherència. Coherència a pesar de que les formes presenten diferents formats i textures, on de vegades predomina la matèria, altres el gest, de vegades el simbolisme i, en ocasions, l'infinit que ens porta a al·lusions de figures no convencionals i a mons imaginaris o cosmogonies universals. Tota la pràctica de Vallpalou es fruit de reflexions al voltant del pensament i la filosofia oriental. Les seves obres són fruit de la emoció, que tot ho expandeix, i de la raó, que ho posa tot en la seva mesura.

Heraldo de Aragón (03/05/2012)